

Lindackerit

J. F. Vogl (1853)



Tento vzácný minerál byl poprvé popsán Voglem v roce 1853 z Dolu Eliáš, ze starých opuštěných děl na žilách Geister a Červená, narostlý na směsi rud Ni, Co, Bi, Pb, Zn a Cu spolu s erytrínem, annabergitem, „pitticitem“ a „ganomatitem“. Pojmenován byl Haidingerem po lékárníkovi a chemikovi Josefu Lindackerovi z Jáchymova a Abertam, členovi Geologického říšského úřadu ve Vídni, který jako první provedl kvantitativní chemickou analýzu tohoto minerálu (ale i řady dalších jáchymovských minerálů).

Lékárník Josef Lindacker (1823-1891) vystudoval chemii a farmakologii, diplom magistra získal v Praze roku 1852. Protože nesehnal zaměstnání, pobýval u svého bratra Johanna, děkana v Abertamech. Zde se seznámil s J. F. Voglem z jáchymovských dolů, se kterým pak spolupracoval při mineralogických výzkumech. Lindacker prováděl chemické analýzy v malé budově v Abertamech, kterou pro tento účel Vogl koupil. Volný čas věnoval studiu chemie, mineralogie a vytváření své bohaté sbírky minerálů.

Lindackerit se obvykle vyskytuje v asociaci s lavendulanem, geminitem, strashimiritem, olivenitem a erytrínem či köttigitem. Vzniká jako jeden z prvních produktů rozkladu tennantitu. Často tvoří šedozelené až modrozelené kůry, složené z drobných lesklých průsvitných lištovitých krystalků. Jednotlivé krystalky o velikosti do 2 mm bývají uspořádány i do růžic a je na nich patrná dokonalá štěpnost podle jednoho směru. Vzácně lindackerit tvoří i agreáty složené z hedvábných jehličkovitých krystalků.



lindackerit
(Jáchymov-Rovnost I, překop na 6. p., 1977)



lindackerit, lavendulan
(Jáchymov-Rovnost I, překop na 6. p., 1977)